

Sygn. akt: KIO 1204/18

WYROK
z dnia 27 czerwca 2018 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Ernest Klauziński

Protokolant: Marta Słoma

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2018 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 18 czerwca 2018 r. przez Odwołującego: Z. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego: Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego z siedzibą w Olsztynie, przy udziale wykonawcy AMZ-Kutno Spółka Akcyjna z siedzibą w Kutnie zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego,

orzeka:

1. oddala odwołanie,
2. kosztami postępowania obciąża Odwołującego: Z. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie i:
  - 2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500,00 zł (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych 00/100) uiszczoną przez Odwołującego: Z. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie tytułem wpisu od odwołania;
  - 2.2 zasądza od Odwołującego: Z. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie na rzecz Zamawiającego: Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego z siedzibą w Olsztynie kwotę 3 600 zł (słownie: trzy tysiące sześćset

złoty i 00/100 groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1579) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Olsztynie.

Przewodniczący:.....

Uzasadnienie

Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego z siedzibą w Olsztynie (dalej: „Zamawiający”) prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1579), zwanej dalej Pzp, postępowanie o udzielenie zamówienia którego przedmiotem jest zakup oraz dostawa ambulansu drogowego typu C na potrzeby zespołu transportu sanitarnego typu N, (numer postępowania SAP.221-6.2018), zwane dalej: „Postępowaniem”. Wartość zamówienia nie przekracza kwot określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych 9 maja 2018 roku pod nr 555448-N-2018.

W dniu 18 czerwca 2018 r. wykonawca Z. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej Odwołujący), wniósł odwołanie, w którym zaskarżył niezgodne z przepisami czynności Zamawiającego, polegające na:

1. odrzuceniu z postępowania oferty Odwołującego, jako zawierającej błąd w obliczeniu ceny,
2. wyborze jako najkorzystniejszej oferty wykonawcy AMZ-Kutno S.A. z siedzibą w Kutnie (dalej Przystępujący), mimo, że ta oferta powinna zostać odrzucona jako niezgodna ze Specyfikacją istotnych warunków zamówienia (dalej SIWZ).

Zaskarżonym działaniom i zaniechaniom odwołujący zarzucił naruszenie:

1. art. 89 ust. 1 pkt 6 Pzp przez bezpodstawne przyjęcie, że zachodzi podstawa do odrzucenia oferty Odwołującego z uwagi na rzekome błędy w obliczeniu ceny lub kosztu,
2. art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty Przystępującego jako niezgodnej z treścią SIWZ,
3. art. 91 ust. 1 Pzp przez niezasadny wybór oferty Przystępującego jako najkorzystniejszej, w następstwie bezpodstawnego odrzucenia oferty Odwołującego z przyczyn opisanych w zarzucie nr 1 oraz zaniechania odrzucenia oferty Przystępującego.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1. powtórzenia czynności oceny ofert i wyboru najkorzystniejszej oferty, z uwzględnieniem oferty Odwołującego jako nie podlegającej odrzuceniu;
2. odrzucenia oferty Przystępującego.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał m.in.:

W dniu 28 maja 2018 r. Zamawiający skierował do Odwołującego wezwanie do złożenia wyjaśnień i wskazania podstawy prawnej zastosowanych stawek VAT w pozycjach „Transporter do inkubatora” oraz „Laweta pneumatyczna” oferty.

29 maja 2018 r. Odwołujący wyjaśnił że w jego ofercie doszło do niezamierzonej, oczywistej omyłki przy wypełnianiu stanowiącej część oferty Tabeli nr 1 - Zestawienie cenowe. Omyłka polegała na tym, że do pozycji „Transporter do inkubatora” powinna być zastosowana stawka VAT 8% wraz z wartością netto 25 633,08 zł oraz wartością brutto 27 683 zł, natomiast do pozycji „Laweta pneumatyczna” powinna być zastosowana stawka VAT 23% wraz z wartością netto 56 900,00 zł oraz wartością brutto 69 987,00 zł. Dla jasności Odwołujący zamieścił w piśmie tabelę z polami „jest” i „powinno być”. Omyłka nie miała wpływu na łączną wartość netto i brutto oferty, a jej oczywisty charakter był widoczny z uwagi na bezwzględnie obowiązujące stawki podatku VAT wynikające z odpowiednich przepisów prawa.

W dniu 12 czerwca 2018 r. Zamawiający na podstawie art. 91 ust. 1 Pzp, za najkorzystniejszą uznał ofertę AMZ, przyznając jej 78 punktów. Oferta Odwołującego została na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 6 Pzp przez Zamawiającego odrzucona z uwagi na rzekomo zawarty w niej błąd w obliczeniu ceny.

W ocenie Odwołującego odrzucenie jego oferty było bezpodstawne. Omyłka w jego ofercie nie wpływała w żaden sposób na łączną wartość oferty brutto ani netto. Po dokonaniu wyjaśnień i sprostowaniu omyłki, wartość oferty Odwołującego nie uległa żadnej, najmniejszej nawet zmianie. Nie sposób zatem było dopatrywać się w ofercie Odwołującego „błędu w obliczeniu ceny”, o którym mowa w art. 89 ust. 1 pkt 6 Pzp. Cena zawarta w ofercie była prawidłowo obliczona i nigdy nie została zmieniona. Modyfikacji poddano jedynie kolejność wierszy w tabeli zestawienia cenowego, a nie ich realną treść.

Omyłka Odwołującego polegała wyłącznie na tym, że treść, która powinna być wpisana do wiersza nr 3, została wpisana do wiersza nr 4, zaś treść która powinna być wpisana do wiersza nr 4 została wpisana do wiersza nr 3. W takim układzie zliczanie wartości poszczególnych elementów przedmiotu oferty, niezależnie od ich kolejności, dawało zawsze taki sam rezultat. Wynika to z prawa przemienności dodawania, zakładającego, że niezależnie od tego, w jakiej kolejności zostaną ustawione składniki, wynik po zsumowaniu będzie w każdym przypadku identyczny.

Innymi słowy, omyłka nastąpiła na etapie wprowadzania przez Odwołującego do tabeli (narzuconej przez Zamawiającego) treści (danych) opracowanych w celu jej wypełnienia. W obrębie tych treści stawki VAT zostały prawidłowo skorelowane z cenami elementów, do których dana cena miała się - w zamierzeniu Odwołującego - odnosić. Do wartości 56 900,00 zł przypisano stawkę 23%, a do wartości 25 633,08 zł przypisano stawkę 8%. O tym, że ta ostatnia stawka VAT może stosować się tylko do transportera, a nie do lawety, przesądzą bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa podatkowego, na co zresztą zwrócił uwagę sam Zamawiający. Co więcej, jako podmiot z branży medycznej, Zamawiający musiał zdawać sobie sprawę, że w istocie to laweta jest elementem droższym, zaś transporter - tańszym, a zatem wartość 56 900,00 zł powinna odnosić się do lawety, zaś wartość 25 633,08 zł - do transportera.

W konsekwencji powyższy błąd w ofercie należało postrzegać wyłącznie jako oczywistą omyłkę pisarską lub inną omyłkę niepowodującą istotnych zmian w treści oferty, możliwą do poprawy w trybie art. 87 ust. 2 Pzp i skutecznie poprawioną za sprawą pisma Odwołującego z dnia 29 maja 2018 r.

W zakresie zarzutów dotyczących oferty Przystępującego Odwołujący wskazał:

Przystępujący zadeklarował, że silnik oferowanego przez niego pojazdu spełnia wymagania normy emisji spalin Euro 6. Jednak proponowany przez Przystępującego jako pojazd bazowy Mercedes-Benz Sprinter 319 BlueTEC tj. pojazd z silnikiem o mocy 190 KM, maksymalnym momencie obrotowym 440 Nm i pojemności 2987 cm³ nie spełnia normy emisji spalin Euro 6. Z uwagi na obostrzenia unijne dotyczące masy odniesienia pojazdów, silnik pojazdu zaoferowanego przez Przystępującego spełnia wymagania normy emisji spalin Euro VI dla pojazdów ciężkich (wymogi określone w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczące homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylające dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG), a nie Euro 6 podlegające badaniom i wymogom zgodnie z Rozporządzeniem (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Tekst mający znaczenie dla EOG).

Zaoferowany przez Przystępującego silnik może być badany jedynie pod kątem spełniania normy Euro VI i tylko taką normę może spełniać. Istotną różnicą jest sposób badania silników

spełniających normę Euro VI gdzie badania emisji zanieczyszczeń prowadzi się na silniku zamontowanym na silnikowym stanowisku dynamometrycznym (odmiennie od normy Euro 6 gdzie badania pod względem emisji zanieczyszczeń dokonuje się na hamowni podwoziowej). W efekcie Przystępujący zaoferował pojazd z silnikiem, który nigdy nie będzie spełniał wymaganej normy emisji spalin Euro 6, a zatem zaoferowany przedmiot zamówienia nie spełnia wymagań SIWZ.

Przystępujący zaoferował ambulans sanitarny marki MB-AMZ Kutno Sprinter 906BB35/S.C. pisząc, że zostanie on wyprodukowany na podstawie świadectwa homologacji wydanej w dniu 6 lipca 2011 r. nr e32*2007/46*0016*00. Ambulansu takiego nie da się wyprodukować. Ambulanse sanitarne zabudowywane na pojazdach marki Mercedes-Benz Sprinter typ 906BB35 w 2011 r. produkowane były na podstawie świadectwa homologacji nr PL*3380*04 z dnia 16 października 2010 r., nr e1*2007/46*0301*01 z 10 lutego 2011 r. i nr e1*2007/46*0301*02 z 8 sierpnia 2011 r. Wymogiem z Załącznika nr 5 do IDW „Opis wymaganych parametrów technicznych i użytkowych przedmiotu zamówienia” było zaoferowanie pojazdu typu furgon, kompletnego, nowego, rok produkcji pojazdu bazowego minimum 2017 r.. Świadectwa homologacji dla ambulansów sanitarnych wykonanych na pojazdach bazowych marki Mercedes-Benz Sprinter typ 906BB35 wyprodukowanych w latach 2017-2018 były wydawane na podstawie świadectw homologacji dla pojazdu bazowych nr e1*2007/46*0301*15 z dnia 9 grudnia 2016, nr e1*2007/46*0301*16 z 12 stycznia 2018 i nr e1*2007/46*0301*17 z dn. 4 maja 2018 r. Tym samym świadectwo homologacji ambulansu nr e32*2007/46*0016*00 z dn. 06.07.2011 r. utraciło swoją ważność. Zatem ani w świetle prawa, ani technicznie, nie ma możliwości wyprodukowania ambulansów sanitarnych na podstawie świadectwa homologacji nr e32*2007/46*0016*00 z 6 lipca 2011 r. bowiem produkcja odpowiadających mu pojazdów bazowych niezbędnych do adaptacji na ambulans zakończyła się.

Nawet gdyby oferta Przystępującego nie została odrzucona, to oferta Odwołującego i tak powinna być uznana za najkorzystniejszą z uwagi na bilans punktacji wynikający z przyjętych w SIWZ kryteriów oceny ofert.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym treść ogłoszenia o zamówieniu, treść SIWZ, złożone oferty, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska Stron i Przystępującego złożone podczas rozprawy, Izba zważyła, co następuje:

Izba ustaliła, że odwołującemu, w świetle przepisu art. 179 ust. 1 Pzp, stanowiącego, że „Środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcy,

uczestnikowi konkursu, a także innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów niniejszej ustawy”, przysługiwało uprawnienie do wniesienia odwołania.

Mając na uwadze powyższe Izba merytorycznie rozpoznała złożone odwołanie, uznając, że nie zasługuje ono na uwzględnienie.

Zarzuty naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 6 Pzp przez bezpodstawne przyjęcie, że zachodzi podstawa do odrzucenia oferty Odwołującego z uwagi na rzekome błędy w obliczeniu ceny lub kosztu nie potwierdziły się.

Instrukcja dla wykonawców (dalej IDW), w Tabeli nr 1 Zestawienie cenowe wskazywała cztery elementy przedmiotu zamówienia podlegające wycenieniu w ramach oferty. Były to:

1. Pojazd bazowy
2. Zabudowa przedziału medycznego
3. Transporter do inkubatora
4. Laweta pneumatyczna

Przy każdej z ww. pozycji wykonawca składający ofertę miał podać odpowiadające im: stawkę VAT, ilość, wartość netto, wartość brutto. Suma kwot brutto zestawienia cenowego stanowiła element oceniany jako Kryterium nr 1 – cena.

Oferty złożone przez Przystępującego i Odwołującego różniły się stawką VAT w pozycji 3 i 4 zestawienia:

1. Przystępujący - Transporter do inkubatora — 8 % VAT, Laweta pneumatyczna — 23 % VAT,
2. Odwołujący - Transporter do inkubatora — 23 % VAT, Laweta pneumatyczna — 8 % VAT.

Wobec powyższej rozbieżności Zamawiający w dniu 28 maja 2018 r. skierował do obu wykonawców wezwanie do wyjaśnień w zakresie zastosowania stawki podatku od towarów i usług dotyczącej pozycji 3 i 4 zestawienia cenowego. Przystępujący wyjaśnił, że zaoferowany transporter jest wyrobem medycznym dlatego została naliczona obniżona stawka VAT w wysokości 8 %, natomiast zaoferowana laweta pneumatyczna jest integralną częścią zabudowy medycznej, która nie jest wyrobem medycznym i jej podstawowa stawka VAT wynosi 23 %. Natomiast Odwołujący oświadczył, że doszło do niezamierzonej omyłki pisarskiej, która polegała „w szczególności na niezamierzonym przekręceniu, opuszczeniu wyrazu, błędzie logicznym, pisarskim lub mającym postać innej niedokładności przypadkowej

przy wypełnianiu Tabeli nr 1 — Zestawienie cenowe — Kryterium nr 1 z załącznik na 1 do IDW w zakresie zamienionych stawek VAT oraz wartości netto i brutto z poz. 4, natomiast w poz. Nr 4 Laweta pneumatyczna winna być zastosowana stawka VAT 23% wraz z wartością netto 56 900,00 zł oraz wartość brutto 69 987,00 zł, czyli stawka VAT oraz wartości netto i brutto z poz. 3”. Odwołujący wskazał, że omyłka była wynikiem przeoczenia rachunkowego lub innej wady procesu myślowo-redakcyjnego, która nie miała wpływu na łączną cenę netto i brutto oferty - elementu podlegającego ocenie w ramach Kryterium nr 1. Zamawiający nie uwzględnił wyjaśnień Odwołującego i na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 6 Pzp odrzucił jego ofertę jako zawierającą błąd w obliczeniu ceny. W uzasadnieniu odrzucenia Zamawiający powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego o sygn. akt III CZP 52/11 wskazującą, że „zamawiający ma obowiązek badać poprawność złożonych ofert także pod kątem wysokości stawki podatku VAT. Ze względu na zasadę równego traktowania wykonawców oraz zasadę uczciwej konkurencji oferty złożone w postępowaniu muszą być porównywalne, a więc obliczone z zastosowaniem tych samych reguł. Stawka podatku VAT jest zaś elementem kalkulacji ceny oferty, cena zaś zajmuje istotne miejsce wśród kryteriów oceny ofert (...) O porównywalności ofert, w zakresie zaproponowanej ceny, można zatem mówić dopiero wówczas, gdy określone w ofertach ceny, mające być przedmiotem porównania, zostały obliczone z zachowaniem tych samych reguł. Zakres obowiązków kontrolnych zamawiającego i kształt nakazanych ustawą, chronologicznie ujętych, kolejnych jego obowiązków, warunkowany jest treścią SIWZ. Jedynie wówczas, jeśli zamawiający wskazał w SIWZ konkretną stawkę podatku VAT, kształtującą przecież także wysokość określonej w ofercie ceny, to dopiero wtedy może dojść do ewentualnego wystąpienia innej omyłki, polegającej na niezgodności przyjętej w ofercie stawki VAT ze stawką zawartą w SIWZ. Niezgodność taka uzasadniałaby obowiązek poprawienia oferty i to tylko wówczas, gdy omyłka polegająca na takiej niezgodności nie powoduje istotnych zmian w treści oferty. Natomiast w sytuacji, w której zamawiający nie określił w SIWZ stawki podatku VAT w ogóle nie może dojść do wystąpienia innej omyłki w rozumieniu art. 87 ust. 2 pkt 3 Pzp (...). W tej ostatnio wskazanej sytuacji w rachubę wchodzi wyłącznie ocena wystąpienia błędu w obliczeniu ceny”.

W ocenie Izby decyzja Zamawiającego o odrzuceniu oferty Odwołującego była słuszna, zaistniały przesłanki do uznania, że oferta zawiera błąd w obliczeniu ceny. Izba nie uznała argumentacji Odwołującego zmierzającej do wykazania, że doszło do popełnienia oczywistej omyłki, możliwej do poprawy w trybie art. 87 ust. 2 pkt 1 - 3 Pzp, który stanowi, że zamawiający poprawia w ofercie:

1. oczywiste omyłki pisarskie,

2. oczywiste omyłki rachunkowe, z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek
3. inne omyłki polegające na niezgodności oferty ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty,

niezwłocznie zawiadamiając o tym wykonawcę, którego oferta została poprawiona.

Istotą omyłek wskazanych w punkcie 1 i 2 przytoczonego przepisu jest ich oczywisty charakter. Możliwość ich sprostowania zachodzi zatem jedynie wówczas, gdy nie ma żadnych wątpliwości co do tego jakie powinno być poprawne brzmienie dotkniętej błędem treści oraz wynik dokonanej poprawy. W przedmiotowej sprawie warunek ten nie został spełniony. Ta sama rozbieżność została zinterpretowana przez Zamawiającego i Odwołującego na dwa różne sposoby:

1. Zamawiający uznał, że Odwołujący wpisał w ofercie niewłaściwe stawki VAT, przyjmując, że pozostała część Tabeli nr 1 jest poprawna,
2. Odwołujący wskazał, że stawki VAT odnoszą się do właściwych cen pozycji 3 i 4 Tabeli nr 1, natomiast ceny zostały zamienione kolejnością względem nazw pozycji, tj. wartość 56 900,00 zł brutto miała odnosić się do lawety, zaś wartość 25 633,08 zł brutto - do transportera.

Literalna interpretacja treści zestawienia cenowego oferty Odwołującego musiała prowadzić do wniosków zbieżnych z wnioskami Zamawiającego, ale opisana wyżej rozbieżność wskazuje, że omyłka nie miała oczywistego charakteru, tym samym wynik potencjalnej poprawy nie mógłby być jednoznaczny, co wykluczało ewentualną możliwość zastosowania art. 87 ust. 2 pkt 1 i 2 Pzp. Oczekiwana przez Odwołującego zamiana cen pomiędzy pozycjami 3 i 4 byłaby niedopuszczalna również ze względu na art. 87 ust. 2 pkt 3 Pzp. O ile jednym z kryteriów oceny ofert była łączna cena brutto, o tyle zestawienie cenowe stanowiło istotny element oferty. Przypisanie stawki VAT, ceny netto i ceny brutto z pozycji 3 do lawety pneumatycznej, a z pozycji 4 do transportera do inkubatora stanowiłoby niedopuszczalną ingerencję Zamawiającego w treść oferty i naruszenie art. 87 ust. 2 pkt 3 Pzp.

Biorąc pod uwagę powyższe Izba uznała, że zarzut nr 1 odwołania nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzuty naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty Przystępującego jako niezgodnej z treścią SIWZ.

Opis przedmiotu zamówienia (dalej OPZ) w cz. II "Silnik" ustanowił następujące warunki dotyczące wymaganej przez Zamawiającego jednostki napędowej:

1. Z zapłonem samoczynnym, wtryskiem bezpośrednim typu Common Rail, elastyczny, zapewniający przyspieszenie pozwalające na sprawną pracę w ruchu drogowym,
2. Silnik o pojemności min. 2100 cm³,
3. Silnik o mocy min. 120 KW,
4. Moment obrotowy min. 350 Nm,
5. Norma emisji spalin min. Euro 6 lub Euro VI,
6. W przypadku zainstalowanego systemu Start Stop możliwość jego wyłączenia.

Przystępujący w swojej ofercie zadeklarował, że oferowany pojazd będzie spełniał normę emisji spalin Euro 6. Wobec wniesionego odwołania Zamawiający, w dniu 19 czerwca 2018 r., wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień dotyczących zarzutu nr 2. W odpowiedzi, w dniu 20 czerwca 2018 r. Przystępujący wyjaśnił: „Odnosząc się do zarzutu związanego z podaniem przez AMZ-Kutno normy emisji spalin Euro 6 dla zaoferowanego pojazdu informujemy, że jest to skutek popełnienia oczywistej omyłki pisarskiej popełnionej przy sporządzaniu oferty. De facto zaoferowany przez AMZ-Kutno S.A. ambulans posiada silnik spełniający normę Euro VI co zostało potwierdzone w uzupełnionym-załączonym do oferty oficjalnym folderze importera pojazdu”.

Wobec faktu, że w toku rozprawy Odwołujący nie kwestionował prawdziwości powyższych wyjaśnień, a SIWZ dopuszczała dostawę zarówno pojazdu spełniającego normę Euro 6 i Euro VI, Izba uznała, że oferta Przystępującego nie jest niezgodna z wymogami Zamawiającego.

Nie potwierdził się również zarzut Odwołującego dotyczący niewłaściwego świadectwa homologacji pojazdu oferowanego przez Przystępującego. OPZ zawierał następujące warunki dotyczące przedmiotowego dokumentu:

1. Część I OPZ (Nadwozie), lit. a – „Pojazd kompletny nowy nie eksploatowany, rok prod. min: 2017 (bazowy) typu furgon, ciężarowy z homologacją N1 z nadwoziem samonośnym całkowicie stalowym zabezpieczonym antykorozyjnie, z izolacją termiczną i akustyczną obejmującą ściany oraz sufit zapobiegającą skraplaniu się pary wodnej. Ściany i sufit wyłożone łatwo zmywalnymi tłoczonymi profilami lub płytami z tworzywa sztucznego w kolorze białym zapewniającymi wysoki poziom higieny w przedziale medycznym”,
2. Część IX OPZ (Sygnalizacja świetlno-dźwiękowa i oznakowanie), pkt 5 – „Dodatkowe dwa głośniki niskotonowe o mocy łącznej min. 100W posiadające certyfikat zgodności z REG 10 EKG ONZ, załączane na czas pracy od 10 do 30 sekund (będące elementem całopojazdowej homologacji typu oferowanej marki i modelu ambulansu) – podać markę i model”,

3. Część XIV (Dodatkowe wyposażenie pojazdu), pkt 10 – „Z dostawą pojazdu: świadectwo homologacji”.

Wobec powyższego, Izba uznała za słuszne wyrażone w odpowiedzi na odwołanie stanowisko Zamawiającego: „w Opisie oferowanego produktu (Dział nr II SIWZ), oraz w Opisie wymaganych parametrów technicznych (Załącznik nr 5 do IDW) w pkt. XIV Dodatkowe wyposażenie pojazdu, Ppkt. 10 żądał: „z dostawą pojazdu: świadectwo homologacji”. Zamawiający nie żądał składania wraz z ofertą świadectwa homologacji, a jedynie opisanie w formularzu oferty (Załącznik nr 1 do IDW- Oferta Wykonawcy) daty wydania i numeru świadectwa homologacji. Zamawiający oczekiwał dostarczenia świadectwa homologacji wraz z dostawą przedmiotu zamówienia”.

Art. 89 ust.1 pkt 2 Pzp stanowi, że zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3. Oferta Przystępującego w zakresie wskazanym w zarzucie nr 2 odwołania odpowiada wymogom Zamawiającego, a zatem nie ma powodów do jej odrzucenia na podstawie przywołanego przepisu Pzp.

Izba uznała, że oddaleniu podlega również zarzut naruszenia art. 91 ust. 1 Pzp podniesiony przez Odwołującego jako konsekwencja zarzutów nr 1 i 2. Wobec ich niepotwierdzenia się Izba uznała postępowanie Zamawiającego za prawidłowe i na podstawie art. 192 ust. 1 Pzp orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 972).

Przewodniczący:.....